

Mál nr. 429/2013
M og
V vegna slysaftryggingar launþega H.

Sönnun líkamstjóns vegna vinnuslyss 22. október 2010.

Gögn.

1. Málskot móttækið 11. desember 2013.
2. Bréf V dags. 6. janúar 2014 ásamt tilkynningu um tjón – vinnuslys dags. 23. janúar 2013.
3. Tölvupóstur lögmanns M dags. 8. janúar 2014.

Málsatvik.

Af gögnum málsins má ráða að M telji sig eiga rétt til bóta úr slysaftryggingu launþega H vegna slyss sem hann varð fyrir þann 22. október 2010 þegar hann kveðst hafa fengið áverka á olnboga þegar hann var að nota spennijárn við vinnu sína við viðgerð á ankerisröri. Af hálfu lögmanns var með bréfi dags. 26. ágúst 2011 (tölvupóstur samdægurs) tilkynnt um slys umræddan dag hjá fyrirtækinu H. Af gögnum málsins má ráða að tilkynning um slys hafi ekki verið skráð hjá V fyrr en í byrjun árs 2013 og óskaði V þá fyrst eftir því að fá frekari upplýsingar um tjónsatvik með sérstöku tjónstilkynningareyðiblaði. Í lækisfræðilegum gögnum málsins kemur fram að M hafi fyrst leitað lækis vegna áverka umrædds slyss í júlí 2011. Atvikið var tilkynnt til Sjúkratrygginga Íslands í ágúst 2011 og til Vinnueftirlits ríkisins í nóvember sama ár.

M telur sýnt að hann hafi fengið áverka á olnboga í október 2010 í vinnuslysi og sé hann enn að glíma við afleiðingar þeirra. Ástæða þess að hann hafi ekki leitað til lækis fyrr en í júlí 2011 vegna umræddra áverka hafi fyrst og fremst verið sú að hann hafi lent í flugeldaslysi á gamlárskvöld 2010 þar sem hann hafi fengið alvarlega áverka í andliti og hafi meðferð vegna þeirra áverka skyggt á afleiðingar vinnuslyssins tveimur mánuðum áður. M kveðst hafa verið óvinnufær vegna flugeldaslyssins framan af ári 2011 og hafi það ekki verið fyrr en að hann fór að vinna aftur sem hann hafi fundið fyrir afleiðingum áverka á olnboga og þá leitað til lækis. M vísar einnig til matsgerðar lækis sem liggja fyrir þar sem hann er metinn til 5% varanlegs miska vegna umrædds slyss.

V telur að ósannað sé að M hafi hlotið líkamstjón vegna þess atviks sem hann lýsir að hafi átt sér stað þann 22. október 2010. Rökstuðningur V lýtur fyrst og fremst að því að engin samtímagögn liggja fyrir um tjónsatvikið auk þess sem M hafi ekki leitað til lækis vegna áverka fyrr en í júlí 2011 og að niðurstaða matsmanns um afleiðingar umrædds tjónsatviks séu ekki ótvíræðar þannig að hægt sé að byggja á þeim sem ótvíræðri sönnun.

Álit.

Þegar M gerir kröfu um greiðslu bóta úr slysaftryggingu launþega H hjá V ber hann sönnunarbyrði um að skilyrði til greiðslu bóta séu uppfyllt. Tjónsatvik það sem M lýsir að hafi átt sér stað í október 2010 er ekki tilkynnt til V fyrr en í ágúst 2011 og M leitar ekki lækisáðstoðar vegna ætlaðra áverka fyrr en í júlí sama ár. Dregur það verulega úr því að hann hafi tryggt sér sönnun um afleiðingar þess atviks sem hann lýsir. Verður einnig litið til þess að í matsgerð sem M hefur lagt fram er gerður sá fyrirvari að engin samtímaheimildir liggja fyrir um afleiðingar áverka vegna tjónsatviksins sem hér er deilt um. Verður því ekki fallist á að M hafi mætt sönnunarbyrði sinn um að óþægindi hans í olnboga séu rakin til vinnuslyss þann 22. október 2010.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr slysatryggingu launþega hjá V.

Reykjavík 22. janúar 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.